

at der, naar man afflaffer Naturalarbejde og istedetfor lader Arbejdet udføre ved Entreprise, og især naar man derhos vil have, at Betalingen for dette Arbejde skal udredes ikke efter Hartkorn, men efter de Regler, som ere gjældende for Bidrag til Fattigvæsenet, det vil sige efter Hartkorn, Formue og Leilighed, ligger en Modsigelse i ogsaa da at forlange denne Naturalhjælp af Huusmændene, som jo saa komme til at bidrage efter deres Formue og Leilighed. Jeg har derfor, som sagt, ikke kunnet forstaae, hvorledes denne Bestemmelse er kommen ind i Lovforslaget. — Det er endvidere i § 11 bestemt, at Amtsrådet kan lade de Mangler afhjælpe, som det forefinder paa Biveiene. Sa, det er ganske vist, at et Amtsråd, som vil føre et meget nøagtigt og skarpt Tilsyn med Sogneforstanderskaberne, paa den Maade kan frembringe en bedre Vedligeholdelse. Naar et Sogn nemlig et Par Gange har maattet betale et Biveisarbejde, der, udført paa denne Maade, vistnok bliver betydeligt kostbarere, end Arbejdet vilde have været, naar det selv havde præsteret det enten ved Naturalarbejde eller ved Accord underhaanden, da vil det vistnok vel vogte sig for oftere at udsætte sig for en lignende Medfart. Men Spørgsmaalet er, om Amtsrådet i Reglen vil føre en saa skarp Control. Jeg troer ikke, at en saadan Control paa nogen Maade vil kunne opnaaes, uden saaledes som det af den høitærede Indenrigsminister før blev paapeget, ved Tilsyn af Veinspecteuren og Veiasistenten, men dette forudsætter da igjen et større Veipersonale end det, der vil være en ligefrem nødvendig Følge af Bestyrelsen af Hovedlandeveiene og de mindre Landeveie alene. At Indenrigsministeren har forbeholdt sig den samme Ret ligeoverfor Amtsrådet, som Lovforslaget giver dette ligeoverfor Sogneforstanderskaberne, finder jeg ganske naturligt og berettiget. Indenrigsministeriet har jo tillige berøvet den store Fordeel, at det, naar det lader et saadant Arbejde udføre paa Amtets Bekostning, da har Amtrepartitionsfonden at holde sig til. Lidt ander-

ledes stiller Forholdet sig jo derimod med Hensyn til Amtsrådet ligeoverfor Sogneforstanderskaberne. Der kan let mellem dem opstaae det Spørgsmaal, hvem der skal betale det udførte Arbejde, thi dette vil jo afhænge af, om Feilen har ligget hos Sogneforstanderskabet eller hos enkelte Veipligtige. Det forekommer mig, at der i Lovforslaget savnes en nærmere Bestemmelse om, hos hvem det udlagte Betsp for forsømt Arbejde skal indbrives. — Der er fremdeles kommet et nyt Punkt ind i Lovforslaget, nemlig det, at Ledde paa Biveie kunne forlanges afflaffe, om hvilket jeg ikke troer, at Meningerne ville være deelte; der kan navnlig, naar der skal gives Erstatning for saadanne Leddes Vorttagelse, ikke være den ringeste Betænkelse ved denne Bestemmelse. Jeg antager forøvrigt, at Leddene successivt ville forsvinde af sig selv, og at der saaledes ikke vil blive videre Spørgsmaal om Erstatning.

I § 12 indeholdes der en Bestemmelse om, hvorledes Politimesterens og Sognefogdens Stilling skal være til Veivæsenets Bestyrelse, som jeg rigtignok, saaledes som Paragraphen nu er bleven affattet, anseer for noget heldigere end Regjeringsudkastets Bestemmelse i saa Henseende, idet det nu er klart og bestemt udtalt, at Veipolitimesteren aldeles Intet har at gjøre med Vedligeholdelsen af Veiene, men at han kun har den samme Forpligtelse med Hensyn til Veiene, som han ellers har til overalt i sin Jurisdiction at påsee, at der ikke skeer Noget, som udsætter Folk for Fare. Jeg troer isøvrigt, at det vilde være meget heldigt, om Politimesterens og Sognefogedernes Opmærksomhed ved Lovforslaget tillige kunde blive henledt paa, at der kan affiedkommes Fare for de Veifarende paa andre Maader end netop ved Veienes mindre gode Tilstand eller ved deres betydelige Forsalb, nemlig ved en Benyttelse af Veiene, som ligefrem er stridende mod Loven, saaledes ved Hensættelse paa dem af Vogne, Arbejdsredskaber og Sligt. En Ting, som vi overhovedet trænge til i høi Grad, og